

i Theatrets Tjeneste, miste en Udfigt, som de havde, dengang de tiltraadte denne Stilling; det kan jo være, at mangen En ikke vilde have traadt i Theatrets eller Capellens Tjeneste, dersom han ikke havde haft denne Udfigt. Dette er et Hensyn, som Rigsdagen iøvrigt ved lignende Leiligheder pleier at tage, og det forekommer mig, at man heller ikke her skal overse det. — Hvad endelig det Forslag angaaer, som er stillet under Nr. 51, da er jeg af den Mening, at det er hensigtsmæssigt at vedtage det, men min Grund dertil er ikke den samme som den, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Alders) anførte. Forslaget tiltaler mig, ikke just fordi jeg mener, at det er en Skam og Skændsel for Kjøbenhavn, at Bygningen staaer saaledes, denne Bygning, som man har seet omtalt et Sted, hvor der tales om „det stygge Huus paa det smukke Torv“, men fordi jeg troer, at der derved kan lægges en Grund til en stor Besparelse for Statskassen, idet jeg er overbevist om, at det vil være vanskeligt at blive ganske fri for Theatrets Ombygning for Statens Penge, og at det altsaa vil være en meget mindre Sum, der vil udkræves for at faae denne Ombygning foretagen, naar denne Udspørelse af Theatret skeer saaledes, som dets Ombygning er begyndt, end der vil kræves til at nedrive Theatret og bygge et heelt nyt. Derfor er det, jeg kan stemme for dette Forslag, for at man kan komme til en Klarhed over, hvor Meget en saadan Fuldbendelse af Theatrets Ombygning vil koste, og for at der kan blive gjort en Ende derpaa jo før jo hellere, saa at man ikke skal udsætte sig for, at der, hvis der kommer et lidt gunstigt Aar, skal blive strebet til at bygge et heelt nyt Theater. Jeg vil bede de Herrer lægge Mærke til, at blandt alle dem, der have angrebet Theatret som Statsinstitution — og jeg skal her blandt Andre nævne det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som ikke idag er tilstede, — blandt dem er der ikke Een, der har sagt, at man uden Videre kunde opgive Theatret. Nei, de Allerfleste have meent, at Staten skulde sætte Theatret i forsvarlig Stand, udsiye det godt, endogsaa give det et aarligt Tilskud og da lade det overtage i En-

treprisinde af dem, der kunde have Øyst dertil. De see altsaa, at den Fare truer bestandig, at der kan blive Tale om at bygge et nyt Theater, og under disse Omstændigheder er det, jeg troer, at det er klogt og oeconomisk, at man forbereder Tilveiebringelsen af Planer; hvorefter det kan erfaares, paa hvilken Maade man billigst kan fuldende Ombygningen af Theatret paa den Plads, hvor det nu staaer, og tillige komme til at faae saadanne Indretninger truffene ved denne Ombygning, at der ved selve den nye Bygning kan erhverves en ikke ubetydelig Indtægt, som formindsker Rentetabet af den Capital, som Staten vil have at sætte dertil. Dette er Grunden, hvorfor jeg kan tiltræde det Forslag, som er stillet under Nr. 51.

Hvad Forslaget under Nr. 52 angaaer, da kan jeg ikke være enig i, overhovedet at give Tilskud til Reiser til saadanne Møder. Naar man læser Beretningerne om, hvad der er passeret, kan man jo ikke nægte, at der holdes adskillige Foredrag, og det kan maaskee ogsaa være meget interessant for de Vedkommende at gjøre de personlige Bekjendtskaber, som knyttes der; men efterat Communicationsmidlerne ere blevne saa betydeligt udvidebe, og efterat det er blevet saa billigt at reise, som det nu er, veed jeg ikke, om, det skulde være umuligt for Noget, der har levende Interesse for de Ting, der forhandles paa slige Møder, at komme dertil for sin egen Regning, eller maaskee ved Venners Bistand. Det forekommer mig, at dette ikke er Noget, som Staten skulde give sig af med, og jeg kan derfor fuldstændig tiltræde Forslaget om, at de 1,500 Rb. udgaae, men jeg er ikke saa enig i den Henviisning, der fra Udvalgets Fleertal er gjort om, at man kunde tage Pengene dertil fra en anden Conto, skjøndt det følger af sig selv, at jeg vil foretrække dette fremfor at lade dem efter det Forslag, der staaer under VI A 3.

Rettelser i Kühnells Foredrag:

Sp. 2265, Lin. 11 f. n.: „fuldstændigt forandres i saadanne Tilfælde“ læs: „fuldstændigt forandres. I saadanne Tilfælde“
— 2269, Lin. 23 f. n.: „Foldingaarn“ læs: „Foldingvæjen“